

«خوش بگذره!»

انجیل یحنا فصل 2 ایه 1-11

روز سوم، در قنای جلیل عروسی بود و مادر عیسی نیز در آنجا حضور داشت. عیسی و شاگردانش نیز به عروسی دعوت شده بودند. چون شراب تمام شد، مادر عیسی به او گفت: «شراب ندارند! عیسی به او گفت: «بانو، مرا با این امر چه کار است؟ ساعت من هنوز فرا نرسیده.»

5مادرش خدمتکاران را گفت: «هر چه به شما گوید، بکنید» در آنجا شش خمره سنگی بود که برای آداب تطهیر یهودیان به کار می‌رفت، و هر کدام گنجایش دو یا سه کیل 7 عیسی خدمتکاران را گفت: «این خمره‌ها را از آب پر کنید.» پس آنها را لبالب پر کردند. سپس به ایشان گفت: «حال اندکی از آن

برگیرید و نزد رئیس مجلس ببرید.» پس بردند. رئیس مجلس آب را که شراب شده بود چشید. او نمی‌دانست آن را از کجا آورده‌اند، هر چند خدمتکارانی که آب را کشیده بودند، می‌دانستند. پس رئیس مجلس داماد را فرا خواند 10 و به او گفت: «همه نخست با شراب ناب پذیرایی می‌کنند و چون میهمانان مست شدند، شراب ارزانتر را می‌آورند؛ اما تو شراب ناب را تا این دم نگاه داشته‌ای!»

11 بدین سان عیسی نخستین آیت خود را در قنای جلیل به ظهور آورد و جلال خویش را آشکار ساخت و شاگردانش به او ایمان آوردند.

من قبل از امتحان پایانی پسرم به او گفتم «خوش بگذره!» . با این کار من امیدوارم که کار سخت حداقل کمی سرگرم کننده باشد! آیا این مسئله نیست که همه ما در انتظار آن هستیم؟ ما می‌خواهیم زندگی سرگرم کننده داشته باشیم! با این کلمه ی کوچک 'سرگرمی' ارزیابی می‌کنیم که جشن عروسی، تعطیلات یا حتی کل عمر ارزش دارد یا نه. و اگر سرگرم کننده نباشد، فکر می‌کنیم همه چیز به فاجعه ای بزرگ ختم می‌شود. در متن خطبه امروز ما با عیسی آشنا می‌شویم که مخالف سرگرمی نیست، بلکه موافق آن است! نظر شما چیست؟ زندگی با عیسی خسته کننده است یا سرگرم کننده؟

عیسی برای ما مسیحیان، فقط در زمان ناراحتی‌ها و تلخی‌ها نمی‌باشد بلکه او قصد دارد مهمان خانه‌های ما شود زمانی که ما در مسیر زندگی هستیم و یا در جشن‌ها، مراسم‌ها و یا حتی در عروسی‌هایمان خواستار حضور او می‌شویم. به این دلیل ما قبل از غذای ما دعا می‌کنیم: ای عیسی بیا و مهمان ما باش. اگر ما اینگونه دعا کنیم نباید شگفت زده شویم که او همین کار را کند و نزد ما بنشیند وقتی ما غذا را بخوریم یا شراب را بنوشیم. و وقتی عیسی مهمان ما باشد نباید تعجب کنیم اگر بتوانیم سرگرم باشیم، ممکن است که معجزه‌های بزرگ اتفاق بیافتند. در اولین معجزه‌ای که عیسی انجام داد، آشکار می‌شود که عیسی شادی آور است و ما می‌توانیم با او شادی کنیم. و شاید حتی بیشتر. شاید در کنار عیسی بودن از ابتدا تا انتها یک جشن عالی باشد! غالباً ما مسیحان با اشتباه عیسی را به عنوان یک انسان تارک دنیا معرفی کرده‌ایم. یا عیسی را آنطور می‌شناسیم که مرتباً کل روز و شب سخت تلاش می‌کرد فقط به فقرا و بیماران کمک کند، به طوری که حتی وقت برای غذا و نوشیدن نداشت. بدتر این است که ما مسیحیان بعضی اوقات سعی می‌کنیم آن عیسی فرضی را کپی کنیم و هنگامی که مردم سرگرم هستند شوخ طبعی را از دست می‌دهیم. بنابراین هر وقت غذا می‌خوریم فکر می‌کنیم باید عذاب وجدان داشته باشیم. یا باید عروسی‌ها را اینگونه جشن بگیریم تا

خوشحالی از کنترل خارج نشود. چنین عیسی، که همیشه ضد خوشحالی است، در کتاب مقدس شناخته نشده است. عیسی می خواهد ما را خوشحال کند. به این دلیل یکی از بزرگترین شکایات فریسیان دقیقاً همین بود: این که عیسی با گناهکاران می خورد و می نوشید. وقتی عیسی در یک عروسی مردم را با یک معجزه ی شراب خوشحال می کرد، برگزاری این جشن هم بخشی از مکاشفه ی اوست. بله، حتی می توان گفت دقیقاً چون عیسی در آنجاست، ما می توانیم از ابتدا تا انتها جشن شادی بگیریم! زندگی با عیسی به کلی کل جشن است.

بدین ترتیب عیسی قصد دارد نشان دهد: "زندگی حقیقی در عیسی خلاصه شده و در او تکامل می یابد. معجزه شراب توضیح می دهد چگونه عیسی زندگی خالی ما را پر می کند. همانطور که او در این داستان به ما نشان داد که با خواست او همه ی آن خمره ها پر از شراب گردید، او باز هم می تواند زندگی همه ی ما را پر از شادی نماید. نسل های زیادی از یهودیان منتظر همچین مسیحی بوده اند. حال ما می بینیم که عیسی با این معجزه ی خود و پر نمودن شراب ها، بخشی از آن انتظار را برآورده کرده است. در آن زمان ها شراب به معنای خوشبختی خدا بود. اما اگر شراب به پایان برسد به معنی این بود که خدا ما را ترک کرده است. و وقتی مردم شرایط بدی داشتند، به دلیل آن بود که از قانون خدا پیروی نکردند. و به همین دلیل آنها بارها و بارها سعی کردند حتی بهتر عمل کنند تا احکام خدا را تحقق دهند. کوزه های آبی که در آن زمان در کنار خانه ها بودند، نماد چنین قانونی بودند، زیرا برای یهودیان مذهبی در نظر گرفته شده بودند. آنها بخشی از قوانینی بودند که قرار بود رابطه ای ناب با خدا برقرار کنند. زندگی باید از طریق این دستورات به موفقیت برسد. ولی این دقیقاً همان کاری بود که مردم نمی توانستند انجام دهند. تا امروز این موضوع تغییری نکرده است. من می خواهم زندگی خوبی داشته باشم. من ۱۰ فرمان را می شناسم. اما نمی توانم آنها را انجام دهم. درست همانطور که عیسی آن زمان کوزه های آبی را برداشت و آنها را با شراب ارزشمند پر کرد. او همین کار را با زندگی ما انجام می دهد.

در زمان عیسی انسان ها تحت سلطه ی قانون های بسیار سختگیرانه ای به پایین ترین مقام رسیده بودند و تشنه و منتظر آزادی بودند. ولی عیسی در زمان مقرر می آید و به همه شراب را که معنی همان زندگی جاویدان است هدیه می دهد. و با این کار به همه آشکار می سازد که او کامل کننده ی زندگی انسان ها است. همین کار هدف عیسی بود که به بخاطر آن آمد. و در کنار ما قرار گرفت. حال به نظر شما بودن عیسی در نزد ما، نمی تواند ارزوی ما باشد؟ آیا ما در زندگی ناامیدانه و تلخ خودمان این را احساس نمی کنیم که با کمبود تسلی خداوند و یا شادی او مواجه هستیم؟ آیا همه ی اعمال ما بیهوده نمی شوند اگر ما بر روی میز غذا دعا نخوانیم و یا در تمام کارهایمان از عیسی یادی نکنیم؟ ما مواد غذایی، تلفن و وسایل دیگر خودمان را با پولی که برای اش زحمت کشیده ایم از مغازه ها می خریم. و ما بدون عیسی از این امکانات لذت می بریم. تا جایی که تمام تجهیزات مدرن را در اختیار می گیریم. ولی در انتها می بینیم که ما باز هم تشنه ی آن شراب مسرت بخش جاودان هستیم. و حال کمبود این شراب را در خانواده ای پر درد سر و یا در روابط ناصحیح مان می توانیم جستجو کنیم. که همه ی آنها نشانه ی خوشبخت نبودن ما است. ای عیسی بیا و در نزد ما قرار بگیر و مهمان خانه هایمان باش و بیا با ما هم غذا شو. یک معلم یکبار همین معجزه شراب عیسی را برای یک کلاس مدرسه توضیح داد. و برای اینکه دانش آموزانش را به فکر بیندازد، می خواست این سوال را بپرسد. «اگر آن زمان آنجا بودید و شراب ارزشمند که عیسی از آب درست کرد را می چشیدید، واکنش شما چه می بود؟» یک پسر کوچک بلافاصله جواب را می دانست: «من او را به مهمانی خود دعوت می کردم!» آره. و این دقیقاً همان کاری است که باید انجام دهیم! پروردگار عیسی بیا مهمان ما باش! آمین